

**ДАНИЛИШИН –
СТОВІДСОТКОВИЙ**

**ЩО ЗА СВЯТО – ДЕНЬ
СОБОРНОСТІ?**

РЕПЛІКА

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ?

МИНУЛОГО ТИЖНЯ, А САМЕ 12 СІЧНЯ 2011 РОКУ, НАРОДНІ ОБРАНЦІ ВІД ОПОЗИЦІЇ «ГОСТРИЛИ СПИСИ» НА ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ ПАНА ПШОНКУ, КОТРИЙ ВДАЛО ПОСАДИВ ЗНАЧНУ ЧАСТИНУ КОЛИШНЬОГО УРЯДУ, ТАК БИ МОВИТИ, НА «ХЛІБ І ВОДУ» В ГЕТЬ ОБМЕЖЕНОМУ ПРОСТОРІ. ТОРІК БУЛО ПОРУШЕНО НИЗКУ СПРАВ ПРОТИ КОЛИШНІХ УРЯДОВЦІВ ТИМОШЕНКО. ОПОЗИЦІЯ НАЗИВАЄ ЦЕ ТЕРОРОМ І ПОЛІТИЧНИМИ РЕПРЕСІЯМИ. НАТОМІСТЬ ГЕНПРОКУРАТУРА ЗАПЕВНЯЄ, ЩО НІЯКОЇ ПОЛІТИКИ В ЇХНІХ ДІЯХ НЕМА. ТІЛЬКИ ПРАВДА, ПРАВДА, ПРАВДА ТА ЩЕ ТРОХИ ДОЦІЛЬНОСТІ.

Опозиціонери не повірили прокурору. Хотіли покрити його ганьбою. Пшонка знає можливості депутатів (бачив по телебаченню 16 грудня минулого року), а тому «кинув під танк» свого заступника, «непробивного» та «аеродинамічного» Євгена Блажівського. Бютівці аж завили від обурення. Особливо прем'єр-міністр опозиційного уряду, голова партії «Реформи і Порядок» Сергій Соболєв.

На брифінгу у Верховній Раді він назвав виступ пана Блажівського фарсом. «...Абсолютно зрозуміло, що ті замовні матеріали, які були передані Генпрокуратурі і які нині розслідують слідчі без совісті, врешті, будуть визнані сфабрикованими. Буде доведено, що це – переслідування опозиції», – заявив Соболєв. А ще зауважив: «Тимошенко звинувачують лише в тому, що вона не дозволила пенсіонерам загинути від голу та повернула в державну власність цілу купу природного газу».

Також голова ПРП публічно «наступав» на Блажівського. Буцімто той дискредитував себе ще на посаді прокурора столиці, коли «руками й ногами прикривав усі «художества» «молодої команди» в Києві, спокійно спостерігаючи за тим, як десятки гектарів «золотої» землі фактично розкрадалися». Опозиційний прем'єр порівняв теперішню ГПУ з радянським НКВС часів «вождя усіх народів» та нагадав Блажівському, чим закінчилася тоді практика «державного тероризму» для слухняних прокурорів, суддів та інших «фемідістів». На це пан заступник Пшонки поблажливо посміхнувся. Мовляв, кажіть-кажіть, а ми свою справу знаємо. Зрештою, правильно придумав Генпрокурор з відрядженням. Не стояв перед нардепами «стрункою», не кліпав очима, не виправдовувався, не ганьбився. А Блажівському що? Він людина підневільна. З нього в Парламенті, як з гуса вода. Стей собі та посміхайся.

Олесь М'ЯСНИЙ

ДАНИЛИШИН – СТОВІДСОТКОВИЙ

ПОСИЛАЮ- ЧИТЬ НА АДВОКАТА ЕКС-УРЯДОВЦЯ ЮЛІ ТИМОШЕНКОМА- РИНУ МАХІТКОВУ, МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА (13 СІЧНЯ) «РАДІО СВОБОДА» «РОЗТРУБИЛО» НАВСЬ СВІТ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ПОЛІТИЧНИЙ ПРИТУЛОК, ЯКИЙ УРЯД ЧЕХІЇ НАДАВ «ОПАЛЬНОМУ» ПАНУ ДАНИЛИШИНУ.

ПОЛІТЕМІГРАНТ

ЧЕХІЯ ПОЯСНЮЄ...

Така новина стала «громом серед ясного неба» для українських МЗС, МВС, Генпрокуратури та опонентів із ПР. Показове рішення європейської країни зумовило в Україні болісне здивування, заїкання та майже шок. Приміром, чиновникам зовнішньополітичного відомства незрозуміло, як можна говорити про політичні переслідування людини, яка де-юре ніколи не займалася політикою? За словами директора департаменту інформаційної політики МЗС пана Волошина, Данилишин не значився членом партії, не балотувався до Парламенту чи у президенти, не організував мітингів та жодного разу не критикував діючу владу. То де ж політичне підґрунтя? Інший яскравий чоловік і, за сумісництвом, «рупор» ПР у Верховній Раді – пан Колісниченко – запропонував суспільству екзотичну версію тотального підкупу «тимошенківцями» всього європейського простору: від Польщі до Португалії, й у зворотному напрямку.

ОПОЗИЦІЯ ПОЯСНЮЄ...

Знаний опозиціонер пан Шкіль пояснює здивованим опонентам: рішення Чехії про політичний притулок Данилишину підтверджує – Європа де-факто визнала нинішній режим України репресивним, тобто таким, що провадить цілеспрямовані утиски за політичною приналежністю. «Для мене важливо, що офіційне державне рішення чітко зафіксувало факт політичного переслідування в Україні. Це серйозний дзвінок для української влади. Одразу видно, що думає об'єктивна міжнародна спільнота про цей режим», – радісно озвучив власну теорію непримиренний бютівець.

Чеський уряд вважає, що экс-міністра економіки Богдана Данилишина переслідують в Україні через реалізацію власних політичних прав і свобод. Якщо точніше, західні сусіди не беруться підтверджувати або спростовувати кримінальні обвинувачення рідної Генпрокуратури Данилишину, проте вважають, що об'єктивний розгляд справи в нинішніх українських політреаліях украй проблематичний. Саме про це йдеться у рішенні міністерства внутрішніх справ Чехії щодо надання йому політичного притулку. «Після оцінювання даних заявника, та порівняння їх із відомостями про країну походження, адміністративний орган зробив висновок, що на батьківщині пана Данилишина справді переслідують, тож, згідно з §12 (а) закону про надання політичного притулку, йому необхідно надати політичний притулок», – йдеться в оригінальному тексті. «Адміністративний орган Чехії, що розглядав прошення, обґрунтував своє рішення наявною інформацією щодо політичної ситуації та стану дотримання прав людини в Україні. А саме – повідомленнями МЗС США, даними Міністерства іноземних справ Чеської Республіки, свідченнями правозахисної організації Freedom House та іншою актуальною інформацією, яка стосується ситуації в Україні», – «чорним по білому» зазначено в документі. Там також міститься інформація, що рішення щодо долі політемігранта можна оскаржити протягом 15 днів з моменту його отримання через суд того краю, в якому дозволено жити пану Данилишину. Ось такий різдвяний «хеппі енд» – триумф усіх колишніх міністрів, яким не пощастило опинитися «без портфеля».

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ВІЙНА ПРОТИ БАНДЕРИ - НАСТУП НА УКРАЇНЦІВ

ЗАЯВА АДМІНІСТРАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА ВІД 12 СІЧНЯ 2011 РОКУ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ СТЕПАНА БАНДЕРИ ЗВАННЯ ГЕРОЯ УКРАЇНИ СПРИЧИНИЛА В ГАЛИЦЬКИХ ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ ЕФЕКТ ВИБУХУ БОМБИ. І НЕ ТІЛЬКИ СЕРЕД ПЕРЕСІЧНИХ ГРОМАДЯН, А Й СЕРЕД МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.

Голови Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської облрад обурено прокоментували повідомлення прес-служби Президента щодо Бандери: «Ми вважаємо, що рішення про скасування Указу Президента України «Про присвоєння Бандері звання «Герой України» суд ухвалив за вказівкою Банкової, аби догодити Путіну та Медведєву, – йдеться у спільному повідомленні Олега Панькевича, Олександра Сича й Олексія Кайди. – Окупаційна адміністрація Януковича-Азарова-Табачника розгорнула широкомасштабну війну проти українців на всіх фронтах: мовному, освітньому, ідеологічному, судовому, соціальному, економічному, культурному, духовному. Рішення та дії окупаційної адміністрації на Печерських пагорбах продиктовані страхом перед постатями Бандери, Шухевича, Мазепи, героїв Крут, Холодного Яру, воїнів УПА, які воскресляють в серцях українців героїчний дух їхніх предків».

Депутат Львівської міської ради від ВО «Свобода» Юрій Михальчишин у своїх висловах пішов набагато далі. «Плакати набридло? Набридло бути «толерастами»? Набридло говорити про компроміс, примирення, Схід і Захід разом? – Запитував Михальчишин на позачерговій сесії Львівської облради, що 13 січня відбулася біля пам'ятника Бандері у Львові. – Мені здається, що ми ще не одну таку сесію проведемо – тут, у Києві, деінде. Ще прийде день, коли ми влаштуємо її на вулицях Донецька!» Воно й зрозуміло, в людини «зірвало дах» від обурення.

Для чого влада провокує в країні непримиренність, ненависть та міжрегіональну ворожнечу – важко пояснити. Залишається тільки дивуватись неадекватності можновладців. Їм що, старих ворогів не вистачає?

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГІПУ»

МІНІМАЛІСТИЧНИЙ «РЕПОРТЕР»

ІНФОРМАЦІЙНІ ВИПУСКИ, ЩО ВИХОДЯТЬ НА НОВОМУ, ЧУДОВО ВІДОБРАЖАЮТЬ СУТЬ І МІСЦЕ ЦЬОГО КАНАЛУ В УКРАЇНСЬКІЙ ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ ІСРАРХІЇ.

Ось уже понад десятиліття вітчизняний ТБ-простір функціонує в своєрідній системі координат, яка, за великим рахунком, не зазнає суттєвої еволюції. Із-поміж останніх можна виділити, хіба що, різкий злет і доволі нахабне зростання потужності колись донецької ТРК «Україна». В іншому ж – усе без змін.

Про яку систему йдеться? Справа в тому, що наш телевізійний ринок можна поділити на три доволі чіткі групи каналів. До першої належить «Пер-

ший Національний» (колишній УТ-1) – тут нічого додати, крім того, що він – державний «медіа-магнат». Другу утворює трійка гігантів – «Інтер», «1+1» і ICTV. Ну й третя – всі решта. Саме до останньої й належить Новий. Важко сказати чому, проте за останнє десятиріччя його керманіччя не робили помітних спроб розширити вищезгадану «Топ-трійку» до «Топ-четвірки»: «зелено-білі» й надалі залишаються середнячками, у них і досі порівняно невелике покриття по Україні (приміром, у моєму рідному Закарпатті його можна «зловити» лише у містах, а їх у нас – аж 11!)...

Приблизно таку саму ситуацію легко простежити й у статусі новин від Нового – програми «Репортер»: попри помітні сильні сторони, вона все ще перебуває на маргінесі.

Отож цей інформаційний випуск дарує чимало позитиву. Можна згадати велими специфічний, притаманний лише «Репортеру» гумор (я б охарактеризував його як англійський). На увагу заслуговує високий патріотизм, що струменить од програми. Наразі, коли в Україні перебуває загалом «неукраїнська» влада, про яку Ліна Костенко каже, що це «Хамове плем'я», така позиція очільників Нового заслуговує на повагу. Бодай у кількох словах мушу похвалити й роботу авторів текстів до сюжетів – у них чудова, майже бездоганна державна мова. Втім, головний «плюс»

«Репортера» – українізація, критична позиція в ставленні до чинних Президента країни та Уряду. Цей момент гідний виокремлення.

Людина, обізнана зі становищем вітчизняних ЗМІ від часу приходу на вершину політикуму хлопців із Донецька, вперше побачивши інформаційний випуск Нового, може пережити емоційний шок. Главу держави, Кабінет Міністрів, Партію регіонів критикують тут нещадно. Я дуже хочу помилитися, хочу вірити у виняткову принциповість «Репортера» й Нового, але, чесно кажучи, в окремі моменти програми виникало відчуття, що всього цього немає, а її «опозиційність» зумовлена простим і банальним фактором: може бути, що «зелено-білі» елементарно фінансуються кимось, близьким до Юлії Тимошенко... Нині Леді Ю там змальовують мов ту Жанну д'Арк.

Однак головна біда «Репортера» не в цьому. Адже загалом інформаційному випуску притаманна якась несерйозність: тут дуже (дуже!) мало власне новин, а їхня подача (всіх, крім тих, що стосуються української політичної верхівки) неприємно дивує зайвою легкістю й поверховістю. Ось вона – містечковість. Не подолавши її, Новий і в подальшому не зможе конкурувати із загальнонаціональними каналами.

Володимир БАНЯС

ЩО ЗА СВЯТО - ДЕНЬ СОБОРНОСТІ?

22 СІЧНЯ ДВАНДЦЯТИЙ РАЗ У СВОЇЙ ІСТОРІЇ НАША ДЕРЖАВА ВІДЗНАЧАЄ ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ. ЗАСНОВАНО У 1999 РОЦІ ПРЕЗИДЕНТОМ ЛЕОНІДОМ КУЧМОЮ, НІНІ ЦЕ СВЯТО ВВАЖАЮТЬ ОДНИМ ІЗ НАЙВАЖЛИВІШИХ ДЕРЖАВНИХ. МИ ПОЦІКАВИЛИСЯ У ГРОМАДЯН, ЩО ВОНИ ЗНАЮТЬ ПРО ДЕНЬ СОБОРНОСТІ...

Як святкують українці?

Як з'ясувалося, середньостатистичний киянин про цю подію має дуже розпливчасте уявлення, незважаючи на те, що його широко відзначають по всій Україні.

...«Пам'ятаю, що це якесь об'єднання людей, звісно, українців, - каже 29-річний Сергій. - Начебто це в січні було».

...«Наскільки мені відомо, це акт об'єднання ЗУНР і УНР, - дивує знаннями історії 41-річний Олександр, проте тут же «перекреслює» сказане. - Ну а зараз, це, здається, свято єднання України після виходу зі складу СРСР».

...«Чула багато разів, але навіть не знаю, що це», - чесно зізнається 25-річна Світлана.

«Злука» або розбрат?

Думки політологів щодо Дня Соборності розділилися. Одні вважають дату значущою, інші, навпаки, політичною кон'юктурою.

...«Чесно кажучи, жодних почуттів особисто в мене ця подія не збуджує, - зізнається політолог Валерій Песецький. - Однак свято, звісно, значуще, яке знаменувало перехід України від статусу використованого суб'єкта до статусу самостійного гравця на політичній арені. Нехай і не в усій Європі, але на східній її частині. Це, перш за все, спрямована консолідація українців, як єдиної нації. І це позитив».

...«Будь-яке свято, що зміцнює цілісність держави, корисне, - вважає керівник Південного центру політичного консультування Юрій Старчевський. - День Соборності України належить саме до таких. Інша справа, що в нашій країні ця подія має нездорове забарвлення, адже все перетворюється на інструмент тиску на політичних опонентів».

Це потрібно знати

22 січня 1919 року в Києві на Софійській площі керівники ЗУНР (Західноукраїнська народна республіка) і УНР (Українська народна республіка) підписали так званий «акт злуки», документ, згідно з яким дві держави об'єднувалися в одне ціле. ЗУНР вступала в УНР на федеративних правах, проте зберегла власну адміністрацію, уряд, парламент, армію, і навіть мала певну самостійність у віданні зовнішньої політики. Таким чином, історичний документ символізував реалізацію давньої української мрії про єдину суверенну державу. На жаль, вона проіснувала недовго - Західну Україну окупували польські і чехословацькі війська, велика частина території УНР була захоплена більшовиками.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ПИСЬМЕННИЦЯ МАРІЯ МАТІОС ЗАЯВЛЯЄ ПРО ПОЛІТИЧНІ УТИСКИ

ПАНІ МАРІЯ ОБУРЕНА. 17 ГРУДНЯ МИНУЛОГО РОКУ, З ПОСИЛАННЯМ НА ДОРУЧЕННЯ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ, ПРАЦІВНИКИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО РАЙВІДДІЛУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ МІСТА ЛЬВОВА (ВІДДІЛ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ) РОЗШУКУВАЛИ В ГАЛИЧИНІ «ГРОМАДЯНКУ МАРІЮ МАТІОС».

Шукали вони не деінде, а у приміщенні львівського видавництва «Піраміда». Гадаєте, завітали чайку попити? Ні. Явилися, аби вилучити книги «Вирвані сторінки з автобіографії», яка, до речі, визнана «Книгою року - 2010». Проте для міліціантів це не аргумент. Швидше навпаки.

«Лови» нібито ініціювали представники фракції комуністів у ВР. Підстава - «крамольна літературна діяльність». У відповідь на ці дії пані Матіос - держслужбовець, авторка понад двадцяти книг, лауреат численних літературних премій, серед яких і Національна премія ім. Т. Шевченка, заслужений працівник культури України, почесна мешканка міста Чернівці та просто громадянка демократичної держави - звернулася до українських силовиків (Генпрокурора Пшонки та очільника МВС Могильова) з відкритим листом:

«Події, що розгортаються з кінця минулого року з «благословення» Генеральної Прокуратури України та Міністерства внутрішніх справ, змушують мене публічно звернутися до Вас із низкою запитань, оскільки я є відомою публічною

людиною в Україні та поза її межами, а сферою зацікавлення прокуратури та міліції стала моя публічна діяльність, а саме - письменницька творчість... Такі дії працівників правоохоронних органів мають всі ознаки шантажу та безпідставного психологічного тиску. І я їх розцінюю як неприпустимі з точки зору здорового глузду та професіоналізму їхніх виконавців, а також як такі, що принижують мою людську честь, гідність і моє письменницьке ім'я, створюють дискомфорт моїй родині та близьким».

Анатолій Могильов назвав інформацію про Матіос «мильною булькою».

14 січня, під час сесії Верховної Ради України, він розповів, що прокуратура звернулася до міліції з проханням допитати Марію Матіос. Відповідний лист було скеровано до Львова, проте пані Матіос там не виявили. Згодом, каже він, відповідного листа було скеровано до Києва, а далі назад, до прокуратури.

«Наїжджати» на письменницю Пшонка не просив

Про це Генпрокурор публічно заявив журналістам. Відповідно, хтось із цих двох

вельмишановних громадян, м'яко кажучи, бреше людям. А брехати не рекомендують навіть недосвідченим юнакам, не кажучи вже про осіб, котрі обіймають високі посади. «За базар» доведеться відповідати перед суспільством.

Письменниця Оксана Забужко вважає: «Янукович - це мертвий СРСР, що хапає за ноги живих»

Після новорічних свят у славному місті Запоріжжя правоохоронці обшукали оселю батьків письменницького подружжя Марини Брацило та Юрія Ноги. У літераторів, які приїхали до обласного центру на свята, вилучили електронні інформаційні носії, домашній комп'ютер, велику кількість фотознімків у електронному вигляді, деякі друковані матеріали тощо. Подружжя вважає, що подібну акцію варто розглядати в контексті загальнодержавної компанії тотального згортання демократичних досягнень незалежності. І, до речі, передають силовикам полум'яний привіт із «постскриптумом»: «Заспокойтесь вже там, панове ретрогради. Вас все одно ніхто не боїться».

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Врешті, він не сказав нічого екстраординарного. Все було в межах стандартного протоколу. За дипломатичною традицією, перед критикою похвалив. Зазначив успіхи української сторони в поліпшенні інвестиційного клімату й нагадав про успішний саміт у Брюсселі восени минулого року, на якому був затверджений довгоочікуваний план дій щодо запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС. Найамбітніша мета української влади - угода про асоціацію та зону вільної торгівлі - має бути підписана до кінця 2011-го. Ухвалення цього документа означатиме, що з-поміж усіх держав СНД Україна стане найближчою до ЄС. Саме тому комісар Фюле так уважно вивчав нашу внутрішню ситуацію. Вивчав-вивчав, та й «бовкнув» на останок: «Дотримання демократичних свобод для Євросоюзу - ключова цінність, яка в жодному випадку не стане «розмінною монетою» в будь-яких європейських перемовинах. Особливо тепер, коли ЄС ще остаточно не перетравив жахливий поствиборчий «білоруський синдром».

ОПОЗИЦІЯ ПОЖАЛИЛАСЯ - КОМІСАР ПОЧУВ

Під час зустрічі з «заслуженою опозиціонеркою України» Юлією Тимошенко Фюле недвозначно окреслив сучасні європозиції: «Я ще раз хочу наголосити на неможливості використання з політичною метою кримінального законодавства. Українці мають дотримуватися принципів чесного та справедливого правового процесу». Штефан Фюле дипломатично не уточнив, якими можуть бути наслідки згортання демократичних свобод в Україні. Голова Комітету

ЄВРОКОМІСАР ФЮЛЕ:

«ДЕМОКРАТІЯ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ...»

» ПРИЙЗД ПАНА ФЮЛЕ ЦЬОГО РОКУ (10-11 СІЧНЯ) ДЕЩО ВІДРІЗНЯВСЯ ВІД ЧОТИРЬОХ ПЛАНОВИХ У 2010-МУ. НАПЕВНО, БРЮССЕЛЬ СПРЯМУВАВ СЮДИ СВОГО КОМІСАРА НЕ ТІЛЬКИ Й НЕ СТИЛЬКИ ПІДБИВАТИ ПІДСУМКИ СПІВПРАЦІ ЄВРОСОЮЗУ З УКРАЇНОЮ В НЕДАЛЕКОМУ МИНУЛОМУ, СКІЛЬКИ ПЕРЕВІРИТИ «НА МІСЦЕВОСТІ» РЕАЛЬНІСТЬ МОТОРОШНИХ ЧУТОК ПРО ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ ПРОТИ НЕПРИМИРЕННИХ ОПОНЕНТІВ.

Верховної Ради з питань європейської інтеграції Борис Тарасюк після зустрічі з єврокомісаром висловив переконання, що в разі подальшого кримінально-судового тиску на опонентів, ЄС може згорнути нинішні «солодки» домовленості з Києвом. Інший знаковий політик сучасності, народний депутат-«позафракціоніст» Тарас Чорновіл підтримав думку Тарасюка: «Заява Фюле, буцімто без дотримання прав на мирні зібрання та свободу засобів масової інформації України не бачити зближення з Європейським Союзом, є серйозним попередженням. Це не кінцевий вердикт, але певні пропозиції чи, навіть, вигоди, які необхідно враховувати».

Не приведи Господи...

А тим часом незалежні експерти застерігають: Україна поступово втрачає крейсерську швидкість євроінтеграції. Директор інституту євроатлантичного співробітництва Олександр Сушко вважає: «Ще рік тому всі думали, що в рамках «Східного партнерства» Україна стане першою країною, яка укладе угоду про асоціацію. Тепер немає сумніву, що Молдова випередить нас і першою підпише угоду». Деякі песимісти б'ють на сполох і пророкують «апокаліпсис місцевого значення». На їхню «чорну» думку, якщо до 2012 року домовленості не буде досягнуто, Україна опиниться в непереможних люблячих обіймах північного сусіда, в Митному союзі з братніми Росією та Казахстаном. Не приведи Господи! Зацілюють до смерті, як у 1918-му!

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 20 січня 2011 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71.

Питання порядку денного:

Розділ перший

- Про визнання недійсною ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом ТОВ «СКЕЛА ТЕРЦІУМ».
- Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за нерегульованим тарифом:
 - ТОВ «СКЕЛА ТЕРЦІУМ».
 - ТОВ «АЛЕКС-А ЛТД».
 - ТОВ «КАДОГАН УКРАЇНА».
 - ТОВ «ГАЗ-ЕНЕРГО».
- Про видачу ТОВ «ВСЕУКРАЇНСЬКА

ЕНЕРГО КОМПАНІЯ» ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.

- Про затвердження «зеленого» тарифу ТОВ «Топольки».
- Про встановлення величин «зелених» тарифів на електричну енергію на лютий 2011 року.
- Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2011 рік.

Розділ другий.
Різне.

ЛИТВА УВІКОВІЧНИЛА

РЕПЛІКА

СТРАТЕГІЧНОГО ВОРОГА

» САМЕ ТАК МОЖНА ОХАРАКТЕРИЗУВАТИ ТЕ, ЩО ВІДБУЛОСЯ 8 СІЧНЯ ПОРЯД ІЗ ЛИТОВСЬКИМ ПАРЛАМЕНТОМ У ВІЛЬНЮСІ. ЗА ПОВІДОМЛЕННЯМИ ЛИТОВСЬКИХ ЗМІ, В НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ ІМ. М. МАЖВІДАСА ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИК «ВІСТЬ», ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОДІЯМ 11 БЕРЕЗНЯ 1990 РОКУ.

У той день усі члени верховної ради ЛРСР підписали історичний державний акт проголошення незалежності та юридичної спадкоємності Литви, періоду до 1940 року, коли країна була захоплена радянськими загарбниками. Ініціаторами спорудження монументу стали члени Литовського союзу боротьби за свободу. Після урочистого відкриття вони загострили увагу суспільства на ганебному факті – наразі Вільнюс являє собою чи не єдину європейську столицю, в якій досі не встановлено пам'ятник загиблим за волю батьківщини.

Спорудження такого монументу стане головним завданням на майбутнє, – повідомив голова правління Литовського союзу боротьби за свободу Йонас Бурокас.

Пам'ятник Акту звільнення Литви від півсторічного ярма матиме вигляд восьмиметрової скульптури жінки на колоні. В руках вона тримає лук, з якого ніби стріляє в небо золоту стрілою.

Автор скульптури Юозапас-Кястутіс Патамсіс назвав її «Вість». Молода гарна пані стріляє в небо, сповіщаючи світові блага звістку про відновлення незалежності Литви. Скульптор розпочав працю над монументом ще в 1990 році, а завершив тільки 2005-го. До слова, приблизно в той самий час в українському місті Луцьку було сплундровано скромний монумент патріоту й борцю за державність України Степану Бандері. Чому так? Чи ми по різному розуміємо патріотизм, чи за громадянськими якостями поступаємось балтійцям, чи нам взагалі все байдуже, окрім власних шлунків та дебільних російських серіалів?

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

НАРОДЖУЙТЕ!
ДІТИ В ЦІНІ!

» ДЕПУТАТИ ПОГОДИЛИСЯ ПІДВИЩИТИ СУМУ МАТЕРІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ. ЗА ПЕРШУ ДИТИНУ ВИПЛАЧУВАТИМУТЬ 25 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ.

«ПАПЕРОВІ» ГРОШІ

Верховна Рада України ухвалила законопроект, який передбачає збільшення загальної суми матеріальної допомоги при народженні дитини, запропонований Президентом України Віктором Януковичем.

Закон «Про внесення зміни до статті 15 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям (щодо матеріальної підтримки материнства і дитинства)» передбачає збільшення загальної суми матеріальної допомоги. На першу дитину вона збільшується до 25 050 грн. (наразі 12 240 грн.), на другу – до 50 100 грн., на третю і наступних – до 100 200 грн.

Нагадаємо, 9 листопада на брифінгу перший заступник глави Адміністрації Президента України Ірина Акімова зазначила, що особливостями цього законопроекту є те, що збільшується не тільки загальна сума допомоги, а й разова, яка надається безпосередньо після народження. Відтепер вона становитиме 8350 грн.

Крім того, збільшується термін, протягом якого виплачують матеріальну допомогу: на першу дитину – з одного до двох років, на другу – з двох до чотирьох років, на третю – з трьох до шести років.

ЖИТТЄВА СИТУАЦІЯ

Але в нашому житті, на жаль, лише на папері все гладко. На практиці ж виникає безліч проблем. Ми поговорили з молодою мамою, котра мала отримати держдопомогу на другу дитину. Вона розповіла про всі «підводні камені» цих виплат.

- Коли краще ставати на облік у жіночій консультації?

- Якщо ти хочеш мати підтримку від держави, то приблизно на другому місяці вагітності. Щоб на тебе не тиснули морально, краще стати на облік раніше.

- Скільки Ви отримали після народження дитини?

- Коли я народжувала вперше, такої допомоги не існувало, тож я отримала 36 грн. Це було в 1997 році. А другу дитину я народила 2006-го. Допомогу тоді виплачували в розмірі 8,5 тис. грн., але отримати її можна було тільки після того, як збереш купу всіляких довідок та оббігаєш безліч кабінетів. Під час вагітності до лікарні треба ходити мало не щодня та вистояти там кілометрові черги, адже деякі аналізи здають постійно. А тут ще й по чиновниках ганяють!

- А які саме треба зібрати довідки і по яких інстанціях?

- Папери збирала до районного управління соціального захисту населення. Там потрібна випи-

ска з трудової книжки та довідка податкової інспекції. Я ніколи не працювала, тому трудової не маю. Вийшла заміж рано, тож весь цей час мене утримував чоловік. У ЖЕКу мені довідку не дали. Можливо, подумали, що я ухиляюся від сплати податків. У таких випадках потрібно домагатися допомоги через суд.

- Ви туди зверталися?

- Коли я прийшла до суду (це були останні місяці вагітності), мені стало зле. Тамтешні працівники злякалися, що пологи почнуться прямо у приймальні. Сказали, мовляв, народиш, приходить і розберемося. Та в положовому будинку в дитини виявили захворювання, при якому необхідна госпіталізація. Ми лягли в лікарню. Більше в суді я не з'являлася. Було не до того.

- Врешті, Ви отримали гроші?

- Допомоги від держави я так і не отримала, оскільки мій чоловік був оформлений як приватний підприємець, хоча і збирався ліквідувати цей статус. Але, оскільки він вчасно не встиг подати податкову декларацію, нам загрожував великий штраф, що перевищував держдопомогу. А для її отримання був необхідний документ, який засвідчує, що ні ти, ні твій чоловік не є приватним підприємцем. Через це грошей я так і не побачила.

Валерія КОХАН

ЛЬОНЯ ГОЛУБКОВ ПОВЕРТАЄТЬСЯ...

» ЗАСНОВНИК СКАНДАЛЬНО ВІДОМОЇ ПІРАМИДИ 90-Х СЕРГІЙ МАВРОДІ, ЯКИЙ ВІДСИДІВ П'ЯТЬ РОКІВ ЗА ФІНАНСОВІ МАХІНАЦІЇ, ЗНОВУ ОБІЦЯЄ ЛЕГКІ ТА ШВИДКІ ГРОШІ. НЕЩОДАВНО В ІНТЕРНЕТІ ВІН ОГОЛОСИВ ПРО СТАРТ КОМПАНІЇ «МММ-2011 «МИ МОЖЕМО ВСЕ!».

Сергій Мавроді пообіцяв більшості учасників 20% прибутку на місяць, а пенсіонерам – 30%. Діяти програма буде через електронну платіжну систему WebMoney.

Суть ідеї Мавроді не змінилася: виплати вкладникам здійснюватимуться за рахунок припливу нових клієнтів (тобто за так званою «схемою Понці»). При цьому автор підкреслює, що він до цієї програми не буде мати жодного відношення: всі вкладники добровільно сплачуватимуть відсотки тим, хто вирішить зняти гроші. Якщо ж хтось платити відмовиться, то автоматично вибуває з системи.

Фінансовий омбудсмен Павло Медведєв пообіцяв боротися з новим проектом Сергія Мавроді, відправивши запит щодо «МММ-2011» до прокуратури. Інститут фінансового омбудсмена з'явився в Росії наприкінці 2010 року. Його завданням є вирішення спорів, які виникають між банками і громадянами країни. При цьому пан Медведєв зазначив, що зараз Цивільний кодекс у тій частині, де описують кредити, написа-

ний так незрозуміло, що комерсант «може удати, що підпадає під його дію».

Мавроді ж у своєму блозі надрукував «Попередження», в якому відхрещується від будь-якої відповідальності за можливі наслідки «проекту», називає піраміду «фінансовою соціальною мережею» і обіцяє: «Я не привласню її копійки. Лише покажу шлях». Також фінансовий геній пише: «Можемо ми розпорядитися власними грошима? Чи держава стала нашою нянькою? Я нічого нікому не гарантую ні в явній, ні у прихованій формі. Все може розвалитися, тож ви втратите кошти. Скажіть, яке ще попередження потрібне, аби до мене не чіплялися? Я надам будь-яке».

Якщо все це правда – піраміда принесе прибуток, люди стануть щасливими (свою участь Мавроді називає «громадянським обов'язком»), а сам творець не візьме собі й копійки – постає питання: навіщо йому знадобився цей проект? Бажання очистити своє ім'я перед російським народом, який має учорашнього афериста мало не за антихриста? Чи

Мавроді вірить, що, немов той Прометей, принесе людям щастя?

Він наперед виправдовується перед правоохоронними органами і називає свій проект «фінансовою соціальною мережею», в якій кожен учасник «добровільно передає гроші (електронні рублі, вебмани, фантики) іншому». Сама ідея поділитися фінансами просто так, її втілення в новий «МММ» (який може змагатися за кількістю жертв і широтою розголосу хіба що з катастрофою «Титаніка»), вірогідні переслідування слідчими органами і жодного прибутку собі – все це чудово вкладається в голову Мавроді... На місці омбудсмена, який погрожував зупинити «МММ-2011» прокуратурою, я б замислилася: чи він взагалі при здоровому глузді?

Та й справді, таке фіаско з «МММ №1», яке сталося наприкінці 90-х, відсутність підтримки близьких (вони зреклися родича після суду), ненависть з боку однієї половини співвітчизників та глузування з боку іншої могли дати хід незворотному процесу... Сам Мавроді вже відповів на це запитання: «У мене в дитинстві було 12 струсів мозку. Тож я не зовсім нормальний. Інколи не відаю, що творю. Майте на увазі, з ким зв'язуєтесь!» Цей сатиричний

опус, адресований уряду, вельми нагадує кепкування знахабнілого рецидивіста чи маніяка, котрий грається в кішки-мишки з залізною рукою правосуддя, що, до речі, подекуди має мертву хватку.

Тож куди тепер посадять Мавроді? А те, що його посадять, не викликає сумніву. Доброго генія від злого відрізняє лише те, що він не приносить користі державі. Тому, ймовірно, «напівблагодійний» проект «МММ-2011» (якщо не принесе надприбутків) визнають на найвищому рівні «дурнуватим», а самого автора – недієздатним...

Нині настала ера Інтернету. Тож тепер будь-який затятий блогер (чи просто представник «офісного планктону») отримав пречудову нагоду виправдати своє цілодобове сидіння в мережі замість того, аби працювати. «Я не ледащо! Я акціонер!» – слоган нового покоління!

Не маю сумніву, що знайдуться прихильники у нової піраміди і такі, що принесуть до неї свої гроші. Під зверненням Сергія Мавроді вже є схвальні коментарі. Чи люди досі вірять, що щось (особливо гроші) можна отримати задарма? Чи ця риса російської вдачі не викоринилася з широкої душі тамтешніх мешканців після першого арешту ділка? З новими граблями всіх нас!

Юлія БОЯРСЬКОВА

ДИТЯЧА ВТОМА:
ЩО РОБИТИ?

У кінці другої чверті школярі наближаються до екватора – середини навчального року. Перше півріччя закінчується, тож вчителі нагнітають атмосферу, підбиваючи підсумки, звертають увагу на дівки, погрожують проблемами під час подальшого навчання. Цей проміжний результат сильно впливає на емоційний стан учнів. Повертаючись до школи після канікул, вони бояться труднощів, які чекають на них попереду.

Ознаки шкільної втоми:

1. У дорослих це називають «вігоруванням», а у дітей – лінню. Ні на що немає сил. Школяр втрачає цікавість не лише до навчання, а й до улюблених ігор.
2. Погано їсть.
3. Постійно хворіє та жаліється на самопочуття.
4. Стає плаксивим та агресивним, часто ображається.
5. Ввечері дитину важко вкласти спати, а вранці неможливо добудитися.
6. У школі знижується результативність навіть з улюблених предметів.

Кілька порад батькам:

1. Не змушуйте дитину робити домашнє завдання через силу. Зацікавте його і трохи допоможіть.
2. Пам'ятайте: добрий сон – запорука не лише здоров'я, а й успішності.
3. Частіше гуляйте на свіжому повітрі.
4. Школяр має вживати більше вітамінів.

ВОДОХРЕЩЕ. МІСТИКА СВЯЧЕНОЇ ВОДИ

» СВЯТО ХРЕЩЕННЯ ГОСПОДНЬОГО В ЙОРДАНИ Є ОДИМ ІЗ 12 НАЙБІЛЬШИХ ХРИСТІАНСЬКИХ ПРАЗНИКІВ. В УКРАЇНІ ЙОГО ЩЕ НАЗИВАЮТЬ ВОДОХРЕЩЕМ І ВПРОДОВЖ ДВОХ ТИСЯЧ РОКІВ СВЯТКУЮТЬ 19 ГРУДНЯ.

Молодий Ісус прийняв водне хрещення від юдейського пророка Івана Предтечі. За легендою, в той самий момент, коли Боголюдина занурилась у йорданську воду, річка повернула і потекла у зворотному напрямку. Православні священики в святкових молитвах звертаються до Бога з традиційним проханням: «Освяти воду цю на зцілення душі й тіла» і... трапляється диво. Вода в усіх прісних водоймах світу в цей день містичним чином змінює свої якості, отримує назву Йорданська і опівночі набуває неймовірної лікувальної сили, не псується, не гіркне, має властивості приносити успіх у справах. Після неї і хвороба не пристане, і начальник не вижене, і жодна криза не зачепить. Змінюється сама молекулярна структура та хімічний склад H₂O, або, як формулюють науковці, – вода стає воістину «живою».

За стародавньою традицією, найсміливіші індивіди вважають за обов'язок пірнути в льодяну купель задля зцілення душі й тіла, загартовуючи в собі віру та християнську вірність. Освячену воду вони несуть додому до схід сонця, аби відвернути від неї злі сили, та вживають до наступного Водохрещя зранку натщесерце від душевних та фізичних страждань. Напередодні свята відзначають «го-

лодну кутю», або другий Святвечір. Протягом усього дня віруючі люди нічого не їдять – постують. Сідають вечеряти, коли засяє вечірня зоря, і вживають пісні страви – смажену рибу, вареники з капустою, гречані млинці на олії, кутю та узвар. У день Водохрещя не торкаються їжі, не випивши освяченої води. Цього дня вдосвіта всі джерела освячені.

Вважалося, що дівчина, яка першою принесе «хрещенську» воду в оселю, невдовзі вийде заміж і матиме щасливу долю. Колись юнки клали в священну воду калину та корали, вмивалися нею та хвалилися одна перед одною рум'яними щоками. Тижень по Водохрещі жінки не прали білизни, адже вірили, що у воді «чорти сидять». Після Богоявлення (одна з церковних назв Водохрещя) мають послабшати морози, тому в українців здавна збереглося прислів'я: «Трици – не трици, а вже минули Водохрещі».

А ЩО КАЖУТЬ СПЕЦІАЛІСТИ?

Спільними зусиллями вчених Інституту хімічної фізики РАН і Московського інституту інформаційно-хвильових технологій встановлено: частотний спектр святої води відповідає характеристикам електромагнітного випромінювання здорового організму. Дослідження проводили на надчутливій апаратурі, що фіксує

найменші зміни частотного поля.

Професор Алтайського політехнічного інституту Павло Госьков провів біологічно-фізичний аналіз святої води. Зафіксований результат вразив усіх – якщо додавати її до водопровідної у співвідношенні 10 мл на 60 л, то звичайна «кранова» вода дивовижним чином перетворюється на святу!

Співробітники науково-дослідного інституту екології людини та гігієни навколишнього середовища ім. О.М. Сисіна зафіксували фазу переходу води в незвичайний стан. Починаючи з 15 січня вони брали проби водопровідної води для заміру іон-радикалів. Це малозрозуміле пересічний людини число почало збільшуватися 17 січня. Вода при цьому пом'якшала, її водневий показник (рівень рН) збільшився. Піку активності вона досягла ввечері 18 січня. А вранці 19-го крива електромагнітної активності повільно почала знижуватись. 20 січня вода набула свого звичайного стану.

За даними вчених, причиною таких явищ у природі є велике скупчення радикалів та іон-радикалів у літосфері Землі. Але все це наслідки. Про їхню природу науковці нічого не можуть сказати. Тиснуть плечима і по-змовницьки шепочуть на вухо: «Звичайне диво».

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ПРО НАДПРИРОДНІСТЬ

ЧАСОМ НЕЗРИМИ ПЕРЕШКОДИ ОБЕРІГАЮТЬ ЛЮДИНУ ВІД БІДИ.

...Дочекавшись відпустки, харків'янин Георгій І. поїхав у Карпати. Якось, коли чоловік повертався додому, почалася страшна гроза. Залишалося пройти метрів двісті до підвісного мосту через урвище, коли Георгій відчув незрозумілу важкість у ногах, ніби до них прив'язали гір. Він все-таки знайшов сили дістатися мосту і простягнув руку, аби вхопитись за дерев'яні перильця. Однак... пальці сперлись на щось тверде і невидиме. Перепона була гладенькою і абсолютно прозорою, наче скло. Цієї миті блискавка влучила в міст. Його уламки полетіли на дно ущелини, а «стіна», що перегородила Георгію шлях, і відчуття важкості в ногах миттєво зникли.

...Увечері 6 липня 1993 року інженер із міста Шахти Ростовської області Микола В. повертався з гостей. Був він трохи під чаркою, але не настільки, щоб не усвідомлювати того, що відбувається.

За пару кварталів до домівки Миколу несподівано зупинила незрима перепона. Він сильно вдарився об неї. «Стіна» не пускала, тож чоловік заходився нишпорити по ній руками, сподіваючись знайти вихід. Виявилося, що він стоїть... усередині прозорої вертикальної труби діаметром близько півтора метра! Циліндр ішов кудись угору, а на дотик був гладеньким і твердий. Бідолаха почав гатити по стінках кулаками, проте марно. Аж раптом... на страшній швидкості перехрестя перетнув легковик. Щойно він зник за рогом, перешкода навколо Миколи розтанула. Якби не вона, мужчина неминуче опинився б під колесами автомобіля!

...Дивовижна історія трапилася зі Світланою Ч. із Тольятті. Вона з чоловіком та друзями поїхала на вихідні відпочити на річку. Ввечері до них причепилася компанія молодиків напідпитку. Хулігани розпороли намет, позабихали спиртні напої і почали бити чоловіків і нападати на жінок. Рудий бандит наближався до Світлани. Аби захиститися, вона простягнула вперед руку і... вперлась у щось тверде і на дотик схоже на прозору пластмасу. Мабуть, рудий також налетів на перепону, бо перелякано відсахнувся і впав на землю... Ситуацією скористалися мужчини, котрі й скрутили злодія. Хуліганів засудили до тюремного ув'язнення, а постраждалі залишилися живі і здорові. І тільки загадку незримої «стіни» нікому так і не вдалося розгадати.

Легенди про Шамбалу свідчать, що ця загадкова країна відділена від решти світу прозорою енергетичною «стіною». За нею можна побачити таємничі світиння, почувти чийсь голоси. А от опинитися по той бік майже неможливо – це вдалося лише небагатьом обраним – тим, кого називають «просвітленими».

Звісно, можна списати всі подібні епізоди на галюцинації. Але ж це не поодинокі випадки! Фахівці з аномальних явищ вважають: тих, хто приходить до нас «з-за межі», ми сприймаємо в тому образі, який ближчий і доступніший нашому розумінню. Світ багатогранний, тож у сутностей, які здатні перетинати кордони між вимірами, може бути безліч личин.

«ОДИНОКИЙ МУЖЧИНА ВІТЧИЗНЯНОЇ ЛІТЕРАТУРИ»

КНИГОСВІТ №1

» НАШ ТИЖНЕВИК ЗАПОЧАТКУЄ НОВУ РУБРИКУ, ДЕ МИ РОБИТИМЕМО ОГЛЯД АКТУАЛЬНИХ (І НЕ ДУЖЕ) УКРАЇНСЬКИХ (І НЕ ТІЛЬКИ) ВІНАХОДІВ У ГАЛУЗІ КНИГОДРУКУ.

Читач, бодай трохи обізнаний із історією нашого красного письменства, одразу зауважить, чому заголовок до цієї статті взято в лапки: це – цитата. Саме так колись Іван Якович Франко охарактеризував роль Лесі Українки в тогочасному літпросторі. Нині шати мужності перебрала на себе інша жінка – Ліна Василівна Костенко, яка буквально напередодні Нового року випустила найважливішу десь так за півстоліття вітчизняну книгу – стилізовані під хроніку «Записки українського самашедшого»...

Наразі в ЗМІ все активніше з'являються рецензії на «Записки...». Як на мене (в когось може бути інша думка), всіх їх вирізняють два передбачувані недоліки. Перший: домінування в характеристиках узагальнюючих і від того пустопорожніх тез. Другий (він, власне, випливає з першого): автори оглядів, не усвідомлюючи (тут – без образ) масштабів творіння, по-боюються висловити якісь критичні зауваження – аякже, найвизначніша сучасна

поетеса, «наїдеш» – станеш закльованою білою вороною, відтак знову ж таки вдаються до голосливості.

Саме звідси походить основна стежа, на яку намагаються вивести інтерпретацію першого прозового твору Ліни Василівни: йдеться про тягу до, скажімо так, «мондіалізації». Тобто основний посыл книги вбачають у фіксації сучасної мислячої людини, яка приречена на шизоїдне розчеплення психіки через власну нездатність осяг-

нути, зліпити воедино оточуючий світ. Та в цій і криється небезпека: керуючись описаним принципом, легко дійти висновку, що «Записки...» могли бути створені автором, приміром, із Західної Європи, США чи Філіппін – адже тема цілком універсальна та відповідає прогресуючій глобалізації...

А насправді прозовий первісток пані Костенко є стовідсотково національним «продуктом» – настільки, що чогось подібного в нас не було, мабуть, із часів Василя Барки. Національним за духом, інтонаціями, інтенцією появи, глибиною розуміння й осягнення «предмета».

Не мною сказано, що українська література має прозвонити масштабне завдання, виконати яке, на мій погляд, їй не під силу. Нашою нагальною необхідністю (і на загальнокультурному, і на соціальному рівнях) є поява свого варіанту «Доктора Фаустуса». Спробую пояснити... Цей роман Томаса Манна вважають найважливішим німецьким з-поміж усіх, які вийшли друком упродовж ХХ століття. Не найкращим, а найважливішим. Бо в ньому автор геніально осмислив німецьку трагедію – появу, зростання й бурхливу «життєдіяльність» нацизму, в результаті чого на цьому народі висить такий гріх, замолити який неможливо.

«Українська трагедія» – іншого ґатунку. Її ядро уособлюють три голодомори, дві світові війни, громадянська війна, численні репресії, Чорнобиль, катастрофічне вимирання населення

в пострадянський час. Її осмислення, бодай загальне обґрунтування причин і наслідків, – ось те, що можна назвати «живою водою» для нашої культури і колективного-національного підсвідомого.

Повторюся: важко повірити, що колись народиться письменник, здатний впоратися з таким колосальним завданням.

На щастя, нашим сучасником є поетеса, котра зуміла виконати його частину...

У цьому і полягає основне мистецьке й соціальне значення хроніки «Записки українського самашедшого»: Ліна Василівна Костенко аналізує передумови й виникнення, можливо, найважливішої події національної історії останнього сторіччя – Помаранчевої революції, за підсумком якої вперше став по-справжньому очевидний неймовірний доти факт: українці як нація є одним організмом, пульс якого до вго не простежувався через повсякчас нелюдські умови навколишнього оточення.

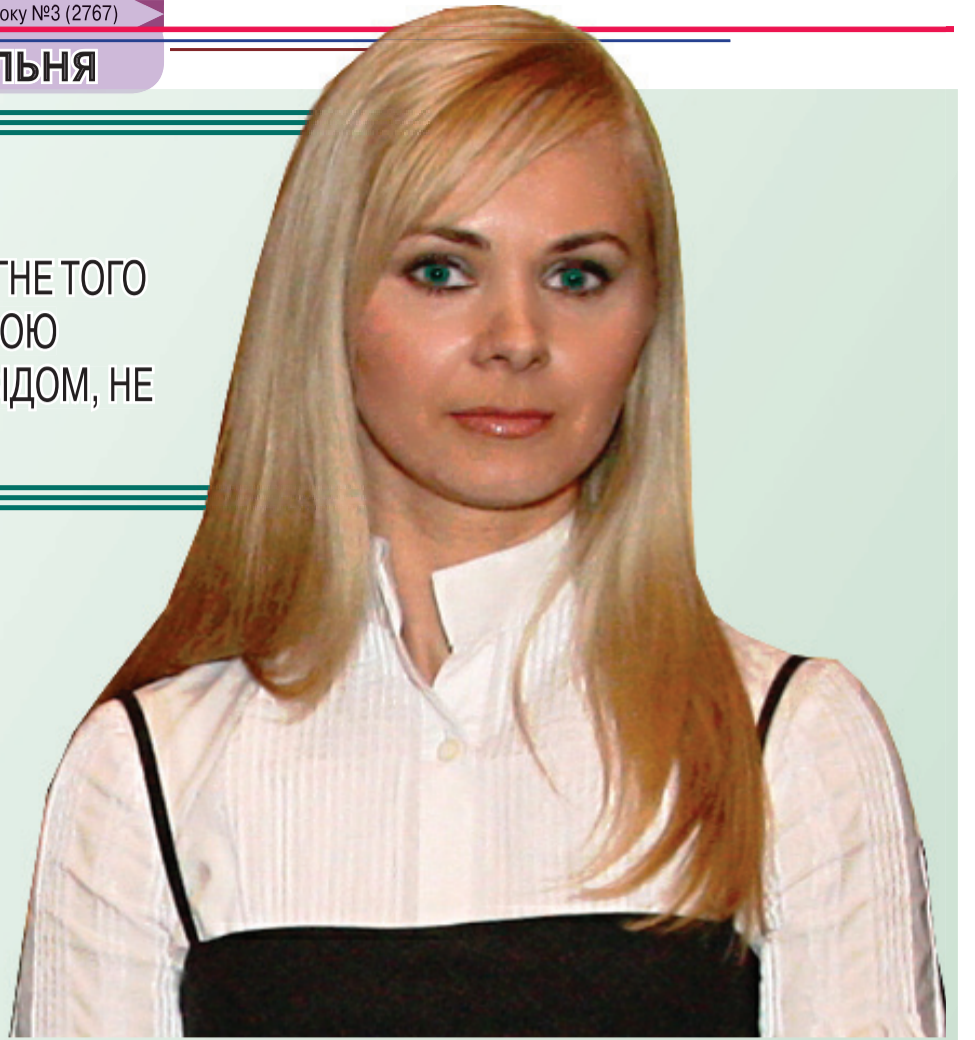
Тому мені найменше хочеться зупинятися на літературних достоїнствах твору: тут усе на дуже високому рівні – стилістика, композиційна побудова і, власне, божа іскра авторки. Проте хіба все це має значення у контексті, окресленому в попередніх абзацах?

Відтак нині триває «всмоктування» громадськістю Книги. Хочеться вірити, що це – тільки прообраз, фрагмент, заготовка до майбутньої Великої Книги.

Володимир БАЊЯС

» РОЗУМНА, ОСВІЧЕНА, ТАЛАНОВИТА РЕАЛІСТКА МАРІЯ ВАСИЛЬЄВА – ЖУРНАЛІСТ КАНАЛУ «СТУДІЯ 1+1» – ТАКА СОБІ «РОБОЧА КОНЯЧКА», ЩО СКРІЗЬ ВСТИГАЄ, ТЯГНЕ ТОГО САМОГО НАЙВАЖЧОГО ДЛЯ ЖУРНАЛІСТА ВОЗА ПІД НАЗВОЮ «НОВИНИ». ВОНА ЗАЛЮБКИ ПОДІЛИЛАСЯ З НАМИ ДОСВІДОМ, НЕ ТІЛЬКИ ПРОФЕСІЙНИМ, А Й ЖИТТЄВИМ.

МАРІЯ ВАСИЛЬЄВА: «МОЯ РОБОТА - ПЕРЕТВОРЮВАТИ СКЛАДНЕ І ЗАПЛУТАНЕ НА ЦІКАВЕ І ЗРОЗУМІЛЕ»

«ЛЮДИНА МОЖЕ НАВЧИТИСЯ ВСЬОГО»

- **Ваша кар'єра почалася в російськомовному Севастополі. Як складалося з українською мовою після переїзду до столиці?**

- У Києві стало значно легше її засвоювати. Тут є з ким говорити. У Севастополі на тебе досі обертаються, якщо чують українську мову. Ну і специфіка роботи – постійний практик. Все це допомогло українській стати другою рідною. Спілкуючись із батьками, які живуть у Севастополі, іноді між російськими словами вживаю українські. Бо так потрібне слово спадає на думку швидше.

- **Ви часто подорожуєте. Знаєте ще якісь мови? Можливо, хочете вивчити?**

- Трохи знаю англійську, на рівні, необхідному у подорожі. Хотіла б знати її краще, проте «за офіційною версією» не маю часу, а насправді просто лінуюсь. Людина така істота: як життя змусить – всього навчиться. А як стимулу нема, то шукатиме відмовки.

«УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИКИ БІЛЬШЕ НАМАГАЮТЬСЯ НЕ «БУТИ», А «СПРАВИТИ ВРАЖЕННЯ»

- **Пам'ятаєте свою першу зустріч з Президентом України? Наскільки картинка на екрані відрізняється від реального персонажа?**

- Спілкувалася з багатьма главами держав і не тільки українськими. Найбільше запам'яталося інтерв'ю з президентом Естонії Арнольдом Рюйтелем 2003 року. Жодних «батальйонів охорони», почту чи «диригентів офіційного заходу». Ніякого погодження запитань. Ввічлива людина, котра щиро намагається відповісти,

а не ухилитись чи «викрутитись». Він не розуміє, чому журналісти «погані», якщо пишуть «погане» (читай, «критичне») про владу.

Українські ж високопосадовці відрізняються від таких, як Арнольд Рюйтель. Це так звана «розсинхронізація менталітетів». Нещодавно стала свідком розмови прем'єр-міністра Фінляндії з одним із українських урядовців. Наш політик скаржився на журналістів, які, мовляв, замовчують все позитивне, лише про погане пишуть охоче. Марі Ківініємі знизала плечима і відповіла: «Ми ж для того й працюємо, щоб народ був задоволений». Вона не зрозуміла, чим, власне, обурений її співрозмовник. Оце я і називаю «розсинхронізацією менталітетів».

Українські політики більше намагаються не «бути», а «справити враження». Навколо них завжди свита помічників, які метушаться, радять як скласти руки, куди дивитись. Щодо впливу на громадську думку, хоч згадати історичний приклад. Перед Трафальгарською битвою адмірал Нельсон проголосив на своєму фрегаті «Вікторія» таке: «Англія розраховує, що кожен виконає свій обов'язок». І все! Жодного пафосу, сміття з гучних слів, погроз чи тиску. Гідне гасло для великого народу. Англії тоді виграли битву, вщент розбивши флот Наполеона, і захистили статус Англії як володарки морів. А Нельсон загинув, виконавши свій обов'язок навіть більшою мірою, ніж його підлегли.

«ГОЛОВНЕ – МАТИ ЩИРИЙ ІНТЕРЕС ДО ТЕМИ»

- **Ви – «універсальний солдат», робите матеріали з різної тематики. Чи не вважаєте, що журналіст повинен мати якусь спеціалізацію, аби бути справжнім професіоналом?**

- Головне, мати до чогось щирий

інтерес. Я не кажу «захоплення», бо до пенсії захоплюватись особливостями ринку феросплавів чи нюансами приватизації Одеського припортового заводу просто неприродно. З іншого боку, дуже дивно, коли журналіст (а таких чимало) лінується бодай щось почитати, перш ніж їхати на інтерв'ю. Чи, наприклад, зробивши матеріал, миттєво забуває про все, що з ним пов'язане, а коли треба робити продовження теми, починає з нуля. Спеціалізація дозволяє журналісту сконцентруватись на певній темі і згодом, маючи бажання, стати у ній майже експертом. Проте новини є новини і завжди треба бути готовим адекватно зреагувати на «гарячу» подію. Тому за найбільш актуальними темами слід стежити, навіть якщо наразі ними не займаєшся.

«ВАЖЛИВО СВОЄ ОСОБИСТЕ «Я» НЕ РОЗМІНЯТИ НА МІДЯКИ»

- **Яка тематика близька особисто Вам?**

- Моя робота – перетворювати невідоме, складне і запутане на цікаве, просте і зрозуміле. Мій мозок найкраще пристосований саме до цього. Тематика не має великого значення. Звісно, якщо досліджуєш, наприклад, економічні чи політичні теми, доведеться постійно стежити за подіями, багато читати, багато чого тримати в голові. Інакше, при нагоді навіть не зрозумієш, що почув новину.

- **Коли змінюються уряди, змінюється й політика каналу або ж навіть керівництво. Як журналісту не втратити своє «я» в момент «перебудови»?**

- Я працюю на одному з найуспішніших комерційних телеканалів. Це, звичайно, не інша планета. Але, на щастя, від уряду не залежить ні його політика, ні керівництво. А не втратити професійне «я»

важливо скрізь, де б не працював. Адже є така річ, як репутація. Прославишся як брехун і підлабунік – довіку не отримаєш пристойної роботи. Журналістське коло насправді дуже вузьке: всі усіх знають. Політичний клімат змінюється: ті, хто вчора вершив долі часто йдуть у небуття, а в редакціях всі пам'ятають, хто де осоромився. І ще важливіше своє особисте «я» не розміняти на мідяки. Хоча б для того, щоб зберегти повагу до себе.

«ДРУЗІВ НЕ ТРЕБА «МАТИ», З НИМИ ПОТРІБНО ДРУЖИТИ»

- **Чи дружите Ви з політичними діячами? Чи були у Вашому житті ситуації, коли доводилося обирати – або дружні стосунки, або сенсація? Як Ви в такому разі вчинили б?**

- Я свідомо дистанціююсь від політиків. Щиро дружити з високопосадовцем, на мій погляд, можна, якщо виріс із ним в одному дворі чи сидів за однією партою. Коли людина стає політиком, вона практично зрікається багатьох нібито звичайних, але життєво важливих речей. Наприклад, щирої дружби. Політик звикає, що всі від нього чогось вимагають і часто справедливо не вірять, що хтось може мати безкорисливий інтерес. Неформальні контакти з впливовими людьми допомагають у роботі. Але я з великою пересторогою ставлюсь до «неформального спілкування», запрошень, де «все оплачено». Більшість впливових людей «дружбу» з журналістами розуміє, як «його можна використати». І щоб ніхто не сумнівався, їм це значно краще вдається, ніж нам. Для мене золоте правило справжньої дружби: «Друзів не треба «мати», з ними потрібно дружити», якщо перекласти українською жарт Миколи Фоменка.

Юлія БОЯРСЬКОВА

» УШТАТІ ОГАЙО ЮНИЙ ШАНУВАЛЬНИК

МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНОГО СЕРІАЛУ І ФІЛЬМУ «ТРАНСФОРМЕРИ» ПОТРАПИВ ДО ЛІКАРНІ З СИЛЬНИМ ОТРУЄННЯМ. ХЛОПЧИК ВИРІШИВ, ЩО ВІН ТАКОЖ НАЛЕЖИТЬ ДО КЛАНУ «АВТОБОТІВ» І ПОЧАВ ПИТИ МАШИННЕ МАСТИЛО.

КІНО РЕАЛЬНІШЕ ЗА ЖИТТЯ

Зависновком лікарів, стан здоров'я малого оцінюють як стабільний, проте шкоди здоров'ю завдає чимало. Після лікування наслідків отруєння, лікарі зобов'язали батьків пройти з дитиною курс психологічної реабілітації.

Дитячі психологи, коментуючи подію, зауважили, що велика частина молоді, котра дивиться фантастичні фільми, подумує про скоєння вчинків, аналогічних

побаченим на екрані. Дехто навіть наважиться на їхнє втілення.

Нагадаємо, що після виходу останньої частини заключного фільму про Гаррі Поттера в Австралії, на батьківщині авторки книг, були розкуплені всі білі сови. Саме ця птиця тривалий час була супутницею головного героя. Більше того, такий неймовірний попит зумовив загрозу для популяції цієї красивої та рідкісної представниці пернатих.

ФАРМАЦЕВТИ З ЯНИЧАРАМИ ТА

ПОЦЦІЗРИМЛЯНАМИ

» МЕНШЕ МІСЯЦЯ ВІДДІЛЯЄ ПРИХИЛЬНИКІВ «МЕТАЛІСТА», «ДИНАМО» (ФУТБОЛЬНА ЛІГА ЄВРОПИ) ТА «ШАХТАРЯ» (ЛІГА ЧЕМПІОНІВ) ВІД ПЕРШИХ У НОВОМУ РОЦІ ЄВРОКУБКОВИХ БАТАЛІЙ. ЯКЩО УКРАЇНСЬКІ КЛУБИ ГОТУВАТИМУТЬСЯ ДО ЦИХ ІСПИТІВ КРИЗЬ СПАРИНГІ, ТО НАШИМ СУПЕРНИКАМ ДОПОМОЖУТЬ КАЛЕНДАРНІ ЗУСТРІЧІ.

Марко БОРР'ЄЛЛО завершує атаку «Роми» на ворота «Катаньї»

«Байер», який випав харків'янам, відновив офіційні виступи на внутрішній арені, лише минулого уїк-енду. «Фармацевти», як традиційно називають команду з Леверкузена, грали проти лідера – дортмундської «Боруссії». На мій погляд, підсумок поєдинку (1:3) не повинен нас вводити в оману. Бригада Юппа Хайнкеса достатньо кваліфікована, щоб за найменшої потреби змінити тактику – від зрозумілої «4-4-2» до гнучкої «4-2-3-1». Щодо проблем, то тренера насамперед хвилював стан знаного Міхаеля Баллака, який пропустив майже чотири місяці через серйозну травму.

Немає сумніву, що до лютевих баталій зі слобожанами повністю відновляться швейцарці Ерен Дердйок та Транкільо Барнетта. Ну а молодий голкіпер Фабіан Гіфер хіба що авансом «підпирає» бувало в бувальцях Рене Адлера. Навряд чи розраховує Хайнкес на щойно запрошеного з японської «Урави» захисника Хаджимо Хосогаї. Інакше не віддав би його в оренду «Бохуму». Але леверкузенці не чіпляються за леґіонерів – у них достатньо «збірників» своєї країни – Симон Рольфес, Штефан Кіслінг, Патрік Хельмес, Штефан Райнарц і, звісно, Адлер – у національній; Даніель Швааб, Сідні Сам, Ларс Бендер – у молодіжній. Стосовно турнірного становища, то «Боруссію» (при її 46 очках) не наздогнати, але четверте місце «Байера» (33) дозволяє планувати «бронзу» чи навіть «срібло» в бундеслізі.

...П'ятим у таблиці турецького чемпіонату крокує «Бешикташ», майбутній опонент киян. Дистанція від лідируючого «Трабзонспора» дуже серйозна – 14 пунктів.

Якщо вести мову про трофеї, то скоріше на підступах до кубка країни. Принаймні черговою перемогою в цьому розіграші стамбульці здобули над «Маніаспором» – 3:2, перевіривши португальських новачків – Угу Алмейду (виступав за німецький «Вердер») та Сімау Саброзу (за іспанський «Атлетіко»). Є в загашнику Бернда Шустера ще двоє їхніх співвітчизників – кадровий боєць Рікарду Куарежма (34 матчі за тамтешню збірну) та щойно орендований у «Валенсії» Мануел Фернандеш.

Найближчим часом власники «Бешикташу» збираються здійснити з «Ескішехірспором» хитрий обмін. Скажімо, віддати двох гравців плюс доплата у валюті за хавбека Сезера Озтюрка. Ну а виграти згаданий матч допоміг пенальті на 82-й хвилині, реалізований экс-гравцем мадридського «Реала» Гуті (Хосе Гуттьєресом), а заробив це право «німецький козачок» серед яничар Роберто Хілберт, проти якого гості порушили правила у своїй карній зоні. Аби підопічні Юрія Сьоміна зовсім не розслаблялися, додаю ще три прізвища – голкіпер Рюшту Речбер (156 матчів під турецьким прапором), Ібрагім Тораман (61) та Ніхат Кавечи (106).

Тим паче немає сенсу применшувати клас супротивника донеччанам. «Рома» в будь-якому стані – це «Рома». Навіть якщо в кількох турах серії «А» вона не відзначається стабільністю – 4:2 над «Катаньєю», 1:2 від «Сампдорії» в Генуї та 1:0 на виїзді з «Чезеною». У другому з оцих матчів наставник римлян Клаудіо Раньєрі здивував, випустивши кумира столичних тіффозі Франческо Тотті аж на 90-й хвилині

(замість Леандро Греко). Відразу поширилися чутки, що власник клубу Роселла Сенсі не проти «збагрили» живий символ клубу, чия річна зарплата перевищує вісім мільйонів євро.

Добре, але коли такі «ходи» тренера інспіровані згори, то поява на полі з початку другого тайму Жуана Сільвейри виявилася того вечора катастрофою. Від мінімальної переваги (Мірко Вучичич, 18) нічого не лишилося, коли бразилець проґравив опонента й змусив воротаря Жуліо Сержіо Бертаньолі фолити. Червона картка й 11-метровий, з якого Нікола Поцці поновив рівновагу. Ще одна похибка Жуана в обороні ближче до фінального свистка обернулася другою пропущеною «шайбою» від Стефано Губерті. Показово, що й від «Катаньї» підопічні Раньєрі (після 1:0) заковтнули двічі майже без паузи – Матіас Сільвестре та Максі Лопес змусили «Рому» відіграватися. Інша справа, що по «дублю» змайстрували того разу Марко Борр'єлло, а під завісу знов-таки Вучичич.

Безумовно, «Шахтар» не кляне ні на інформацію про розпродаж кадрів (крім Тотті газети на Апеннінах «вितискають» Філіппа Мексеса чи то до «Мілана» чи то до лондонського «Арсенала», згаданого чорногорця Вучичича до німецького «Вольфсбурга», а Сісінью – на Піренеї, де «Вільярреал» бере його в позику), ні на розлогу форму Адріану та Давида Пісарро після перебування в лазареті, ні на послаблення атакуючого потенціалу через недавній продаж Хуліо Баптісти в «Малагу». Італійський гранд неодноразово доводив, що вовчиця на емблемі вміє показати зуби.

БРОНЗОВИЙ СІЧЕНЬ КРАВЧУКА

» ТРЕТЄ МІСЦЕ ЗАКАРПАТЦЯ НА ЧЕРГОВОМУ ЕТАПІ КУБКА СВІТУ З ФРІСТАЙЛУ В КАНАДСЬКОМУ МОН-ГАБРІЕЛІ ВАРТО ВВАЖАТИ ПЕРЕМОГОЮ, НАСАМПЕРЕД, ВОЛІ НАД ОБСТАВИНАМИ. АДЖЕ ПІСЛЯ ТРАВМИ ХРЕСТОПОДІБНОЇ ЗВ'ЯЗКИ, ЯКОЇ СТАНІСЛАВ КРАВЧУК ЗАЗНАВ НЕЗАДОВГО ДО ТОРИШНЬОЇ ЗИМОВОЇ ОЛІМПІАДИ, ІШЛОСЯ ПРО ДОСТРОКОВЕ ЗАВЕРШЕННЯ КАР'ЄРИ.

Станіслав КРАВЧУК повернувся на подіум!

Проте, лише в квітні вийшовши з клініки Національного університету фізвиховання, спортсмен уже в серпні відновив «ощадливі» тренування, аби в грудні повернутися-таки до збірної. Аж ось минулої неділі, пройшовши кваліфікаційні польоти із п'ятим результатом, наш земляк наважився стрибнути потрібне сальто з трьома гвинтами. У напруженій суперечці з американцем Райаном Сент-Онжем та партнером по команді Олександром Абраменком, Стас пробився у фіналі до призової трійки. Принагідно нагадавши і переможцю Антонову Кушніру (колишій зростає у Рівному, але нині виступає за Білорусь), і срібному призеру китайцю Ці Гуанпу, що в 32 роки він спроможний конкурувати на найвищому рівні всупереч болячкам. Однак, аби не форсувати реабілітацію, лікарі порадили йому утриматися від виконання більш складних елементів лижної акробатики.

НАШ ВОЛАНЧИК ВПЕВНЕНО МОЛОДШАЄ

ДЕЛЕГУВАВШИ НА ЧЕРГОВИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВІДКРИТИЙ ТУРНІР YONEX ESTONIAN INTERNATIONAL ДОВОЛІ МОЛОДИХ БАДМІНТОНІСТОК ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО СК «МЕТЕОР», УКРАЇНА ОТРИМАЛА ДВІ НАГОРОДИ. МАРІЯ УЛІТІНА РОЗДІЛИЛА ТРЕТЄ-ЧЕТВЕРТЕ МІСЦЯ З ТУРКЕНЕЮ ОЗГЕ БАЙРАК. РАЗОМ ІЗ ПОДРУГОЮ ПО КОМАНДІ НАТАЛЕЮ ВОЙЦЕХ, МАРІЯКА ВИБОРОЛА ПАРНЕ «СРІБЛО».

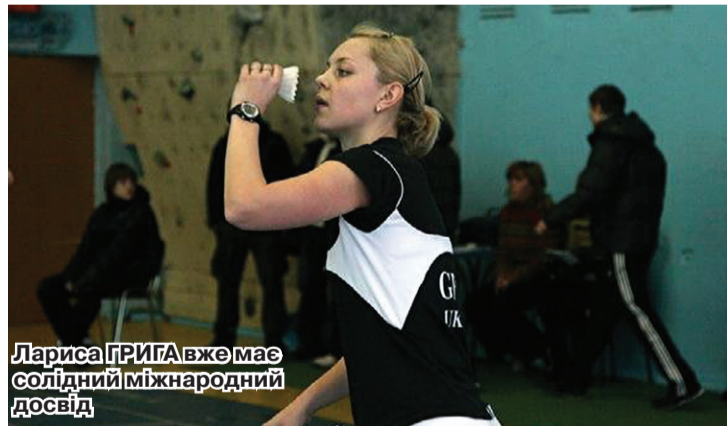
Для Марії УЛІТІНОЇ Січень виявився врожайним

В «одиночці» Улітину сплинула лише майбутня чемпіонка Мішель Йін Чан (Нова Зеландія), а до цього

вихованка Вікторії Семенюти розібралася з «посяною» під першим номером білорускою Олесею Зайцевою й госпо-

даркою майданчика Кароліне Хьойм. На заваді Наталці стала азійська гостя з «коротеньким» ім'ям Арундхаті Пантаване. Як бачимо, в Індії знаються не лише на шахових премудростях, а й з воланчиком на «ти». Зате, дивіться, як хвацьки в 1/16 фіналу учениця Михайла Мізіна здолала росіянку Ірину Іноземцеву – 21:9, 21:6.

Як тандем наші дівчата здавалися ще впевненішими, особливо проти скандинавських суперниць. Так, фінок Саару Хюнінен/Санні Раутала обіграли з рахунком 21:13, 21:12; шведок Луїзе Ерікссон/Аманду Валлін – 21:16, 21:18. Децю тривалішим виявився двобій з французькими Одрі Фонтен/Леа Палермо – 21:18, 16:21, 21:9. Тільки у фіналі в таллінському Будинку спорту «Калев» поступилися голландкам Селені Пік/Ірис Табелінг. І все-таки важливо, що вони здатні перемагати не тільки на своєму полі – маємо на увазі перший приз вересневого

Лариса ГРИГАЛ вже має солідний міжнародний досвід

харківського турніру.

Дедалі впевненіше Войцех та Улітіна освоюються в лавах національної «дорослої» збірної, де тон задають їхня авторитетна землячка Лариса Грига (33 позиція в рейтингу BWF) та харків'янка Олена Прус (76). У згаданому домашньому осінньому змаганні вони перемогли особисто та в змішаному розряді. Тут партнером Олени був Валерій Атращенко. До речі, в їхньому мікст-доробку – «бронза» аналогічних стартів

у Польщі й Туреччині. Першою чоловічою ракеткою України є наразі Дмитро Завадський (58-й номер світової класифікації). Проте прогнозувати боротьбу за олімпійські ліцензії Лондона-2012 ще зарано, адже відбірковими вважатимуться перегони починаючи з травня нинішнього року. Важливо, аби «збірникам» не забракло коштів для виїздів на майбутні ігри серії «Гран-прі», адже залік не менше як з десяти етапів – це основна умова.

До речі, фахівці досі не дійшли згоди у питанні, що насправді стається в момент клінічної смерті. Мова не про процеси, що відбуваються у клітинах, мозку, серці та інших внутрішніх органах і системах, а безпосередньо з самою людиною. Весь спектр експертних оцінок статусу цього досвіду може бути означений позиціями «визнання – невизнання» життя в іншій формі після біологічної смерті.

Позицію «невизнання» виразно сформулював видатний російський реаніматолог академік В.А. Рамн. Якщо коротко, то він пояснює феномен «клінічних видінь» лише загальними фізіологічними закономірностями згасання головного мозку. Натомість позицію «визнання» або можливості продовження життя після смерті виразно сформулювала видатна дослідниця людського мозку – академік Н.П. Бехтерева. У своїй книзі вона наводить численні приклади особистого реаніматологічного досвіду.

Проте всі без винятку реаніматологи визнають факт зміни ваги тіла людини в момент смерті на 60-80г. Куди зникають ці грами, що вони означають, що саме бачать «клінічні мерці» у короткі хвилини свого «прикордонного» існування?

СМЕРТЬ - КІНЕЦЬ ЧИ ПОЧАТОК?

НАПЕВНО ПРО ЦЕ НЕ ДАНО ДІЗНАТИСЬ НІКОМУ. АЛЕ ТАКОЖ НАПЕВНО СВОГО ЧАСУ ПРО ЦЕ ДОВІДАЮТЬСЯ ВСІ. НА ЖАЛЬ, ТОДІ МИ НЕ ЗМОЖЕМО ПОДІЛИТИСЯ ЗНАННЯМИ З ШИРОКИМ ЗАГАЛОМ. ПРОТЕ СЕРЕД НАС ЖИВУТЬ ЛЮДИ, ЯКИМ НЕ ПОЩАСТИЛО (ЧИ ПОЩАСТИЛО) ПОБУВАТИ НА САМИСІНЬКІЙ МЕЖІ ЖИТТЯ ТА СМЕРТІ, З ГОЛОВОЮ ЗАНУРИТИСЬ У ДИВНИЙ СТАН МІЖ «АЛЬФОЮ» ТА «ОМЕГОЮ», ЯКИЙ МЕДИКИ ОФІЦІЙНО НАЗИВАЮТЬ КЛІНІЧНОЮ СМЕРТЮ.

СВІТЛО В КІНЦІ ТУНЕЛЮ...

Валентин Королюк має 23-річний стаж лікаря анестезіолога-реаніматолога. З випадками клінічної смерті стикався ледь не щодня. Свого часу дуже цікавився цим феноменом, перечитав безліч літератури, навіть конспектував описи побаченого пацієнтами, які пережили подібний стан.

- Все доволі стандартно. Тунель, яким летить душа, і приємне світло в кінці. За описами, подібне до сонячного, але не заслплілює.

Як приклад Королюк навів один із нещодавніх випадків. До реанімації потрапив чоловік із крововиливом у головний мозок. На щастя, лікарям вдалося його врятувати. Після успішного «повернення» він розповів, що бачив тунель, яким летіла його душа, і приємне яскраве світло. Коли ж душа наблизилася до світла, пацієнт розгледів своїх рідних, які смикали його за нитки, наче марионетку; ніби не хотіли відпускати назавжди. Потім він споглядав власне тіло на реанімаційному столі, всі ті маніпуляції, що провадили лікарі. За словами Королюка, майже всі пацієнти бачили своє тіло збоку, чомусь із правого верхнього кута палати. Так було і з цим пацієнтом.

ЗГАДАТИ ВСЕ...

У людей, які пережили клінічну смерть, після повернення до повноцінного життя часто проявляються нові здібності. Хтось починає малювати, хтось досконало спілкуватися іноземною мовою, або з легкістю розв'язувати складні арифметичні задачки. Подібні випадки траплялись із пацієнтами пана Королюка. Щоправда, лікар упевнений - у багатьох випадках

«нові» здібності насправді лише прояв старих забутих умінь, тільки сконцентрованих, «стиснутих у кулак» під впливом смертельного шоку:

- Був випадок, коли після клінічної смерті пацієнт заговорив досконалою англійською. А згодом з'ясувалося, що колись він вивчав її, але поступово забув...

СМЕРТЬ – НЕ КІНЕЦЬ...

Валентин Королюк упевнений - життя після смерті існує. Давно відомо, що тіло людини - сполучення банальних хімічних елементів. Як і більшість медиків, пан Валентин абсолютно переконаний - цей «набір» не може самостійно мислити та відчувати. Тут потрібна інша сутність, яка й вивільнюється з тіла після біологічної смерті людини (може тут і варто шукати загублені 60-80 грамів).

КОМЕНТАР

Прокоментувати міркування досвідченого реаніматолога взявся Митрополит Рівненський і Острозький Євсевій (УПЦ КП):

- Про все це знаю не з чуток. Свого часу пережив обширний інфаркт. Згодом дізнався, що певний час перебував у стані клінічної смерті. Як і більшість людей, бачив у цей момент видіння: йшов світлою дорогою, обабіч якої стояли мої померлі родичі й радо вітали мене вигуками та жестами. Після пережитого прочитав чимало книжок з цієї тематики. Що означають ці тунелі та дороги - не знаю. Але, розмінявши дев'ятий десяток, переконаний - життя після смерті існує! Тіло перетворюється на порошок, а душа продовжує жити.

Олесь М'ЯСНИЙ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 24 до 30 січня)

Овен (21.03–20.04). Заспокойтесь і припиніть хвилюватися через дрібниці. Зосередьтеся на глобальних справах, інакше ризикуєте пропустити повз вуха важливу інформацію. Приділіть увагу здоров'ю, адже попереду період загострення хронічних хвороб.

Телець (21.04–20.05). Час починати серйозні справи! А найважливіше у такий момент – продумати все до найменших дрібничок. Розпишіть детальний план на майбутнє, навіть якщо це забере чимало часу. Важливо уявити послідовність своїх дій, тоді й втілення мрій буде блискавичним.

Близнюки (21.05–21.06). До Вашого життя повернуться старі справи, проекти і знайомі, які принесуть лише позитивні зміни. Доля прихильна до діяльних та активних, до тих, хто рухається вперед і творчо підходить до справи. Отже, орієнтуйтеся на партнерів і хай щастить.

Рак (22.06–22.07). Ви можете одержати цікаву ділову пропозицію, тож з'явиться шанс додатково підзаробити. Ваша позиція з ключових питань має бути чіткою і непохитною. Не давайте приводу оточуючим сумніватися щодо Вас. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.

Лев (23.07–23.08). Ваша популярність зростає. Зважуйте кожен зроблений крок і сказане слово, не нароби́ть дурниць. Навіть помилившись, не змінюйте рішення надто швидко, обміркуйте його, тоді встигнете зробити навіть більше, ніж запланували. Сприятливий день – середа, несприятливий – вівторок.

Діва (24.08–23.09). Попереду чекають незаплановані трати. Якщо Ви з кимсь посварились, варто налагоджувати стосунки. Якщо маєте братися до нового проекту – саме час почати його реалізацію. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – неділя.

Терези (24.09–23.10). Відстоюйте свої права. Таємні проблеми стануть явними, тож їх терміново доведеться вирішувати. Не впадайте у відчай, якщо зіштовхнетеся з наслідками своїх помилок. Дітям може знадобитися Ваша мудра порада, якщо, звичайно, Ви зможете її дати. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.

Скорпіон (24.10–22.11). У Вашому житті наближається період спокою. Хоч Вам це і не до смаку, але події як на роботі, так і вдома розгортаються неспішно й повільно. Уникайте конфліктів з колегами. Розраховуйте на допомогу друзів. Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.

Стрілець (23.11–21.12). Час налагодити втрачені зв'язки, які знадобляться в найближчому майбутньому. Зазирніть у себе, врівноважте емоції, обміркуйте все, що треба зробити. Будьте уважні та не лінуйтеся. Не забувайте про рідних і близьких. Сприятливий день – неділя, несприятливий – субота.

Козеріг (22.12–20.01). Не дозволяйте емоціям керувати собою. Більше довіряйте інтуїції, не ухвалюйте необдуманих угод і перед Вами відкриються блискучі перспективи. Єдине, від чого варто утриматись цього тижня – підписання будь-яких паперів. Навіть якщо йдеться про дрібниці.

Водолій (21.01–20.02). Не стримуйте свої творчі пориви, адже саме вони позитивно вплинуть на кар'єру. Нині не надто сприятливий час для спілкування, краще скоротити кількість зустрічей. Не впадайте у крайнощі: перепади настрою негативно вплинуть на успіх у справах.

Риби (21.02–20.03). Для досягнення цілей Вам залишилося зовсім небагато. Незабаром зможете реалізувати навіть найсміливіші задуми. У справах шукайте для себе користь, але пам'ятайте про інтереси партнерів. Чудовий час для зустрічі з друзями і спілкування.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

Він пристрасно кинув її на ліжко... Але промазав...

Нормальному дню назву Monday не дадуть...

У Китаї на Великій китайській стіні помітили Великий російський напис...

- Фігна вийшла!
- Його мамі в пологовому будинку так само сказали...

Зрілість – це коли йдеш у холодну погоду без шапки і почувашся не крутим, а дурнем!

«А чого мені боятися?» - подумала Червона Шапочка. - Ліс я знаю... Секс люблю...»

В Радянському Союзі пультом від телевізора був наймолодший у сім'ї...

...Це був дуже дивний ліс. Спочатку я ходив за грибами, потім вони за мною...

Генералам бігати не можна. У мирний час це спричиняє сміх, у воєнний – паніку!

Краще фарбована блондинка, ніж надувна брюнетка.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор
В.о. головного редактора

Валерій СТЕПАНЮК
Ірина КЛИЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06519

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

4 820114 730015 >